

Grunnforhold

for bro over Eiteråga. pel 1835 + 1. Nordlandsbanen N.

Der blev boret for de 2 landkarr og de 2 pillarer (se tegning nr. 253. Nordlandsbanen N) emvidere blev der boret ved pel 1835 + 0.5 for en eventuell midtpillar under forutsetning av at broen kun får 2 spenn.

Grunnforholdene var av den beskaffenhet at det var vanskelig å opnå tilfredsstillende resultater. Imidlertid lykkedes det å trenge 2 a 3 m. dypere ned enn ved den tidligere av anlegget utførte boring. Som det fremgår av vedlagte tegning nr. 73 er grunnen uensartet. Den består dels av grusholdig fin sand og dels av grus og sten, hvori flere steder er innleiret grov sand eller fin grus. Hvor grunnen består av grus og sten har de opførte antall halve omdreininger på boret lite å si, da der stadig måtte brukes slag for å få boret ned. Under forsøk på å trenge så dypt ned som mulig blev 2 borspisser avbrukket, og det viste sig enkelte ganger at boret var bøiet under optagningen.

I tverrprofil 1831 + 8 (Nordre landkarr) var det først efter mange forsøk mulig å trenge ned et eneste sted på grunn av opfylte stenmasser (som var lagt ut for å sikre den provisoriske bro) og på grunn av at bunnen forøvrig var oversådd med større og mindre stenblokker.

Det er ikke tvil om at grunnen kan ansees for å være meget solid, men tiltross herfor er forholdene farlige på grunn av den gravning og utvaskning man kan resikere i elvebunnen. I den tid den provisoriske trebro har stått, har der tildels funnet sted betydelige utskjæringer i bunnen, således mellem to av dens pillarer hvor den permanente bros nordre landkarr skal ligge og likeledes mellem de umiddelbart sønnenfor liggende provisoriske pillarer. Gravning har således funnet sted på strekningen mellem de steder hvor det permanente nordre landkarr og nordre pillar skal ligge. For å beskytte den nuværende bros pillarer er der på nevnte strekning nu utfylt med hundredevis av kubikkmeter med sten.

Opsynsmannen på den strekning hvor broen ligger har hatt god anledning til å gjøre sine iakttagelser, og efter de opplysninger han gav, synes grav-

ningen å kunne forklares på følgende måte. Tidlig på våren ligger isen ved brostedet bunnfrosset og når elvens masser plutselig økes ved sprengning av en isdam, løftes isen op og vannet presser sig samtidig med stor hastighet frem mellem bunnen og isdekket og forårsaker derved en kraftig gravning i elvebunnen. På steder hvor elvebunnen nu vesentlig består av sten og grov grus kan gravning neppe få større omfang, men man resikerer utvaskning av finere materiale som sand og fin grus.

I nærheten av det sted hvor søndre landkarr kommer/å ligge har der hittil ikke foregått nogen gravning.

Eiteråga har et krocket forløp og de ismasser som føres nedover ved sprengning av isdammer er sterkt istykkerslått før de når broen. Da den provisoriske trebro har holdt sig godt mot trykk fra ismassene, synes den største risiko å være forbundet med den ovenfor omtalte gravning og utvaskning.

Jeg tillater mig å foreslå at samtlige fundamenter peles. Da grunnen i sig selv er solid og virkningen av gravning og utvaskning neppe kan gå dypt bør man kunne klare sig med ganske korte peler. Med korte pelelengder vil det neppe medføre særlige vanskeligheter å få nedrammet pelene dog med undtagelse for det sted hvor en eventuell pillar for en bro med 2 spenn får sin plass, nemlig omkring pel 1835 + 1.

Oslo den 31/8 1929.

A. L. Rosentund

Se rapport for bro over Eitvåga i avslutningsrapport Jern-
Smelåsen $\frac{1680}{1945}$ B.

Utkast.

Det opplyses at grunnen ved brustedet overvokende består av Sand, Grønn og Finere, enkelte steder isprengt rønne med løse. Øverst dekket av et lag stor kveppestein.

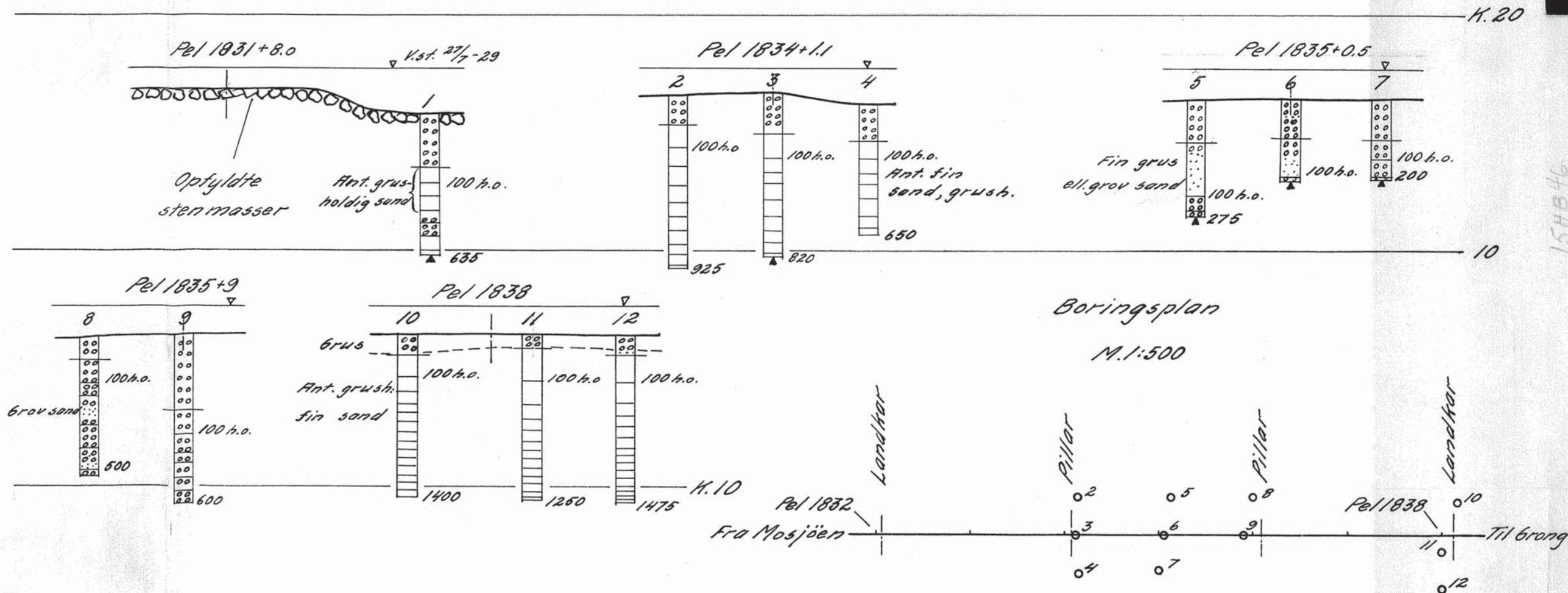
Beige leirklær og jellan fundamentet drichte på grunnen, på betongkake.

Forbindelsen med brustedet har det vært foretatt en mindre regulering av Eitvåga. En fram springende fjellvase på utløpet sydlige bredde er bortsprengt og offlagt som jelti på nord siden, hvorved ismassene under drichte grunnen knuffes vanger uten å få betydning til å legge seg opp og for i en slik oppstilling således som tilfallet var tidligere. Samtidig stanses grunnvannet i mindre utstrækning.

Boringsresultater
 Bro över Eiteråga
 Nordlandsbanen N.

M. 1:200

N. S. B. Geolog
 Tegn. nr. 73

31/8 - 29

A. v. Rosentund

158B46

BRO OVER EITERÅGA

Pell 1835+10.

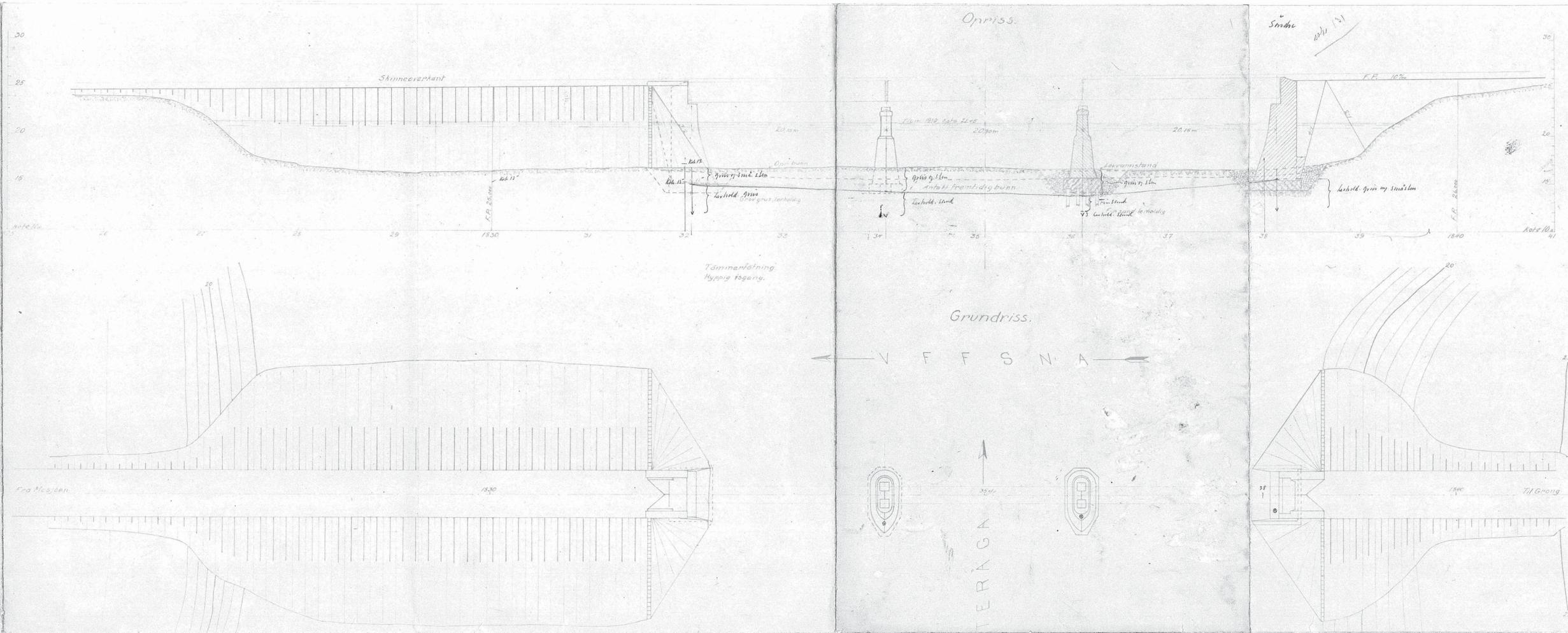
3 spenn a 20,0m.

Jernbro.

M. 1/200

I. ardeling.

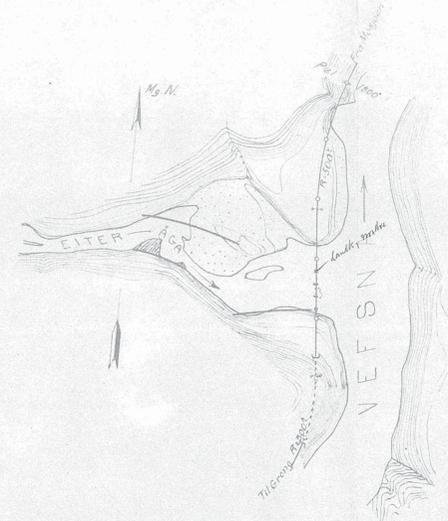
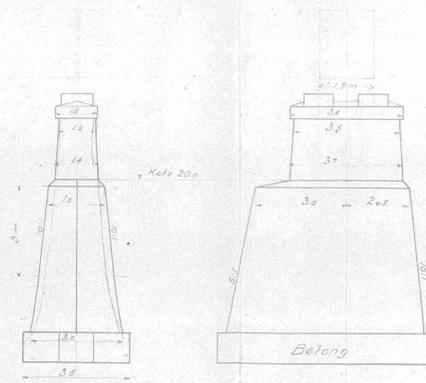
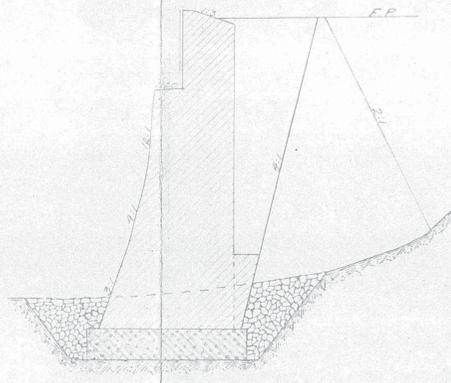
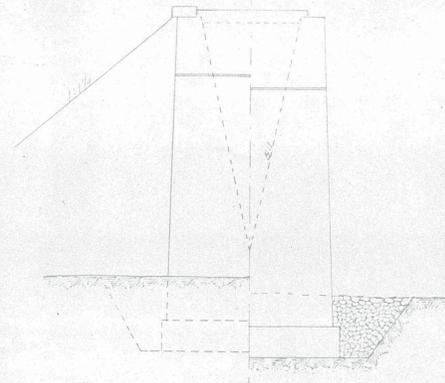
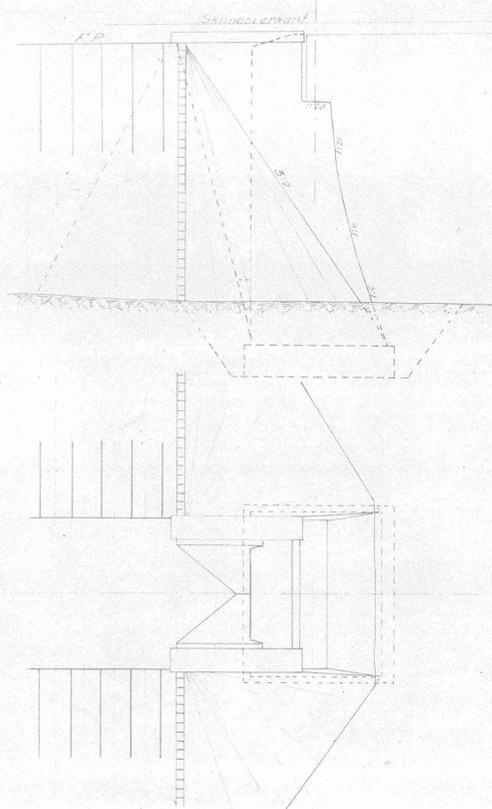

Nordre landkarr.
 M=1:100.

Søndre landkarr.

Nordre pillar.

Oversiktshart
 M=1:5000
 Regulering af Eiteråga

Lyd om 24/2-1908
 Langtangen

Bro over Eiteråga

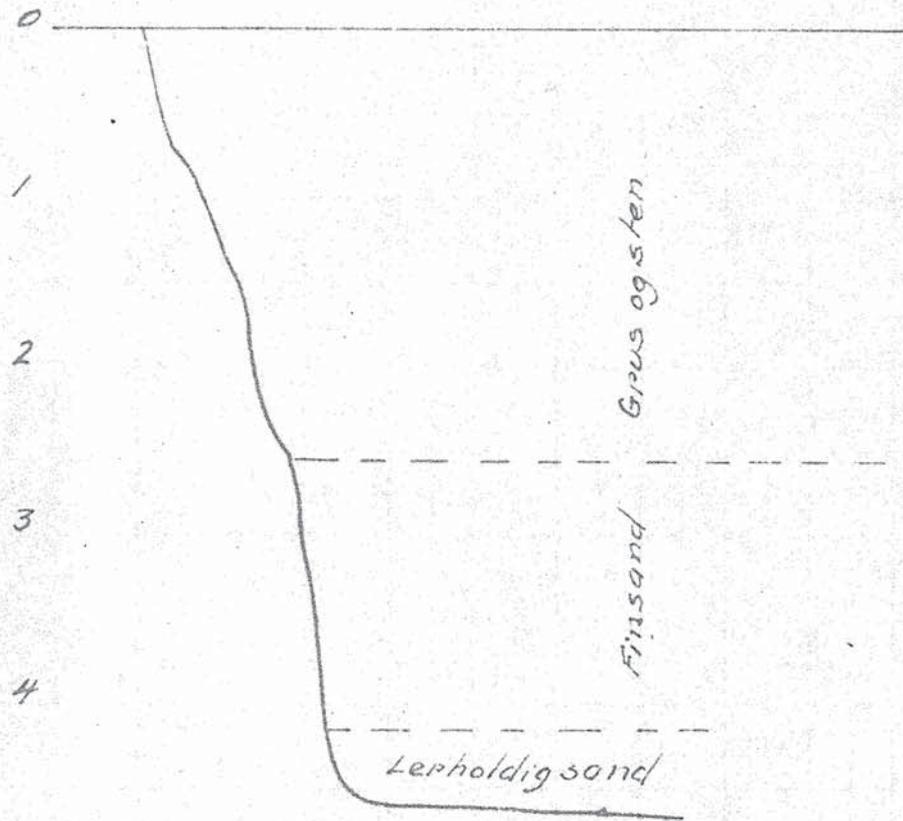
Søndre pillar.

Boring på 1956+1/15. 2.2 m t.h.

Bordiam. 1 1/2". Belastning 250 kg.

19 mm for 2" (1 mm ut = 21 cm)
19 mm for 1" (1 mm ut = 2,8")

0 200 400 600 800 1000 1200 1400 Omdr.

5 m. u. terr.

Å. H. H.

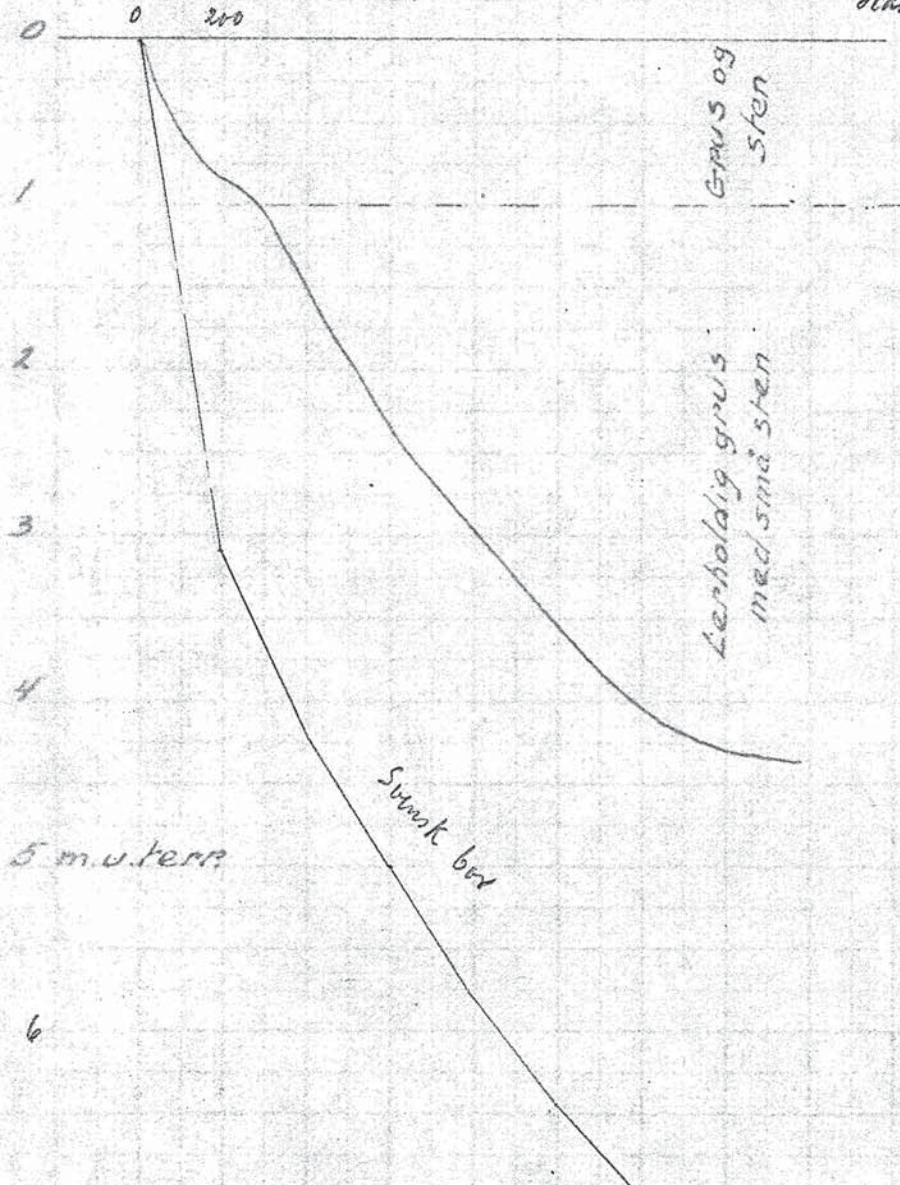
Bro over Eiteråga.

Søndre landkarr.

Boring ned 1838+13, 1,6 m. t.h.
Bordiam $1\frac{1}{2}$ ". Belastning 250 kg.

0 200 400 600 800 1000 1200 1400 1600 Omdr.

Halvt omdr. (Svært br)

R. H. H. H.